

De iusticia beneficiā a liberalitate. Ca. 28.

Iusticia igitur ad societatem generis hu-
mani et ad civitatem refertur. Societas e-
nim ratio dividit in partes duas. iusticia et
beneficiā. quam eandem liberalitatem et benigni-
tatem vocant. Iusticia michi excelsior videtur.
liberalitas gravior. Illa censuram tenet ista boni-
tatem. Sed primum ipsum quod putant philoso-
phi iusticie munus. apud nos excluditur. dicunt
enim illi eam primam esse iusticie formam ut ne-
minis quis noceat nisi laesisset iniuria. Quod eu-
gelij auctoritate vacuat. vult enim scriptura ut
sit in nobis spiritus filij hominis. qui venit conferre
gratiam. non inferre iniuriam. Deinde formam iusti-
cie putaverunt. ut quis civitas id est publica pro pu-
blicis habeat privata pro suis. Ne hoc quidem
secundum naturam. Natura enim omnia omnibus
in commune profudit. Sic enim deus generari ius-
sit omnia ut pastus omnibus communis esset. et
terra ergo foret omnium quedam civitas possessio.
Natura igitur ius commune generavit. Vsurpatione
Ius fecit privatam. Quo in loco aiunt placuisse
Stoicis. que in terris signantur. omnia ad usum
hominis creati. homines autem hominum cau-
sa esse generatos ut ipsi inter se alijs alij prodes-
se possint. Unde hoc michi de scripturis nostris
dicendum assumpserunt. Moyses enim scripsit